

enkelt retsregel blandt andre, men selve rettens fundament, al rets fundament, at man skal stilles for en dommer inden 24 timer.

Kan ministeren forklare mig, hvor mange udsættelser man vil tolerere, før man nedskærer på det betragtelige bistandsbeløb, der bliver givet til Vietnam, bl.a. til udvikling af retssikkerhed og menneskerettigheder?

Udviklingsministeren (Bertel Haarder):

Jeg rejste spørgsmålet over for den vietnamesiske vicepremierminister under en lang samtale i går, hvor vi også drøftede en række andre emner, og jeg fik hans forsikring om, at Brix Andersen nu vil få en fair retssag og en forsvarer osv. i overensstemmelse med vietnamesisk lov, og at det vil finde sted i slutningen af december.

Jeg forklarede ham, at den meget lange vare-tægtsfængsling er provokerende set fra et dansk synspunkt, fordi i Danmark skal man for en dommer inden 24 timer. Det bad jeg ham forstå, og det forstod han, og jeg er helt sikker på, at nu kommer Brix Andersen for en domstol, han får en forsvarer. Det bliver en retssag, selvfølgelig efter vietnamesisk lov, som finder sted, og det vil ske i slutningen af december.

Jesper Langballe (DF):

Det kan jo kun glæde en med sådan nogle forsikringer, men er ministeren enig med mig i, at hvis man bliver fængslet og sat for en dommer efter 28 timer, så er det 4 timer for sent? Og her taler vi om udsættelse måned for måned.

Det kan da ikke passe, at en stat, der bærer sig sådan ad, er på vej mod en bedre retstilstand; i en stat, der bærer sig sådan ad, som sjofler det mest grundlæggende princip af alle, kan der da ikke være sket noget som helst fremskridt med hensyn til retssikkerhed. Ville det så ikke være rimeligt, at Danmark sparede de kroner, også for at sætte en effektiv trussel ind, der sagde: Så er det altså nu, kammerat?

Udviklingsministeren (Bertel Haarder):

Nu er formålet med dialogen med den vietnamesiske regering jo at få Brix Andersen for retten og få givet ham en fair retssag. Og det er jo ikke sikkert, at man fremmer det formål ved at gøre, som hr. Langballe foreslår, men jeg kan forsikre, at det blev klart – hvis ikke det var klart i forvejen – for den vietnamesiske vicepremierminister, at denne enkle sag sætter en plet på Vietnam i omverdenens øjne, og at vi følger den

med stærk opmærksomhed i Danmark netop af de grunde, hr. Langballe nævner.

Jesper Langballe (DF):

Jeg forstår godt, at der en tid må være tale om en balanceakt, hvor man ikke skal afbryde en dialog, men er der ikke en grænse?

Kan ministeren angive en eller anden smertegrænse for, hvornår den danske regering siger: Nu giver det simpelt hen ikke nogen mening at poste flere penge i øget retssikkerhed i sådan en slyngelstat? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Hvordan har ministeren rent praktisk tænkt sig at fokusere på præcisionen i det anklageskrift, som altså nu skulle være i vente? Det kan man jo så håbe på at det er, men der er ikke meget, der tyder på, at man kan stole på Vietnams løfter. Hvordan vil ministeren, når det kommer, og hvis det kommer, fokusere på præcisionen i anklageskriftet?

Udviklingsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre, at der er en smertegrænse, og at vi ikke kunne drømme om at give udviklingsstøtte til slyngelstater.

Det er en meget højt prioriteret del af vores bistand til Vietnam, at vi støtter god regeringsførelse, bekæmpelse af korruption, menneskerettigheder og demokrati. Jeg talte også med vicepremierministeren om, hvor vigtigt det var for Danmark, at de lande, vi støtter, udvikler sig i retning af demokrati og menneskerettigheder. Jeg påpegede f.eks. problemet med det alt for store antal henrettelser, der foregår, men jeg nævnedes så også, at jeg var glad for, at der nu var signal om, at man er på vej til at afskaffe dødsstraffen i Vietnam.

Man skal ikke være blind for de fremskridt, der er sket, både økonomisk og med hensyn til menneskerettighederne i Vietnam. Det gælder om, at vi støtter de fremskridt, og det skal vi gøre ved dels at gøre, som hr. Langballe siger, nemlig at gøre det klart, at vi stiller krav, når vi støtter nogen med udviklingshjælp, dels skal vi også være klar til at acceptere en gradvis udvikling fra diktatur til demokrati.

Jesper Langballe (DF):

Ministeren taler om menneskerettigheder og fremskridt inden for menneskerettigheder. Nu er menneskerettigheder jo tit sådan nogle verbale faner, som man hejser, når det passer ind i en eller anden sags tjeneste.